

Comunicat de presă

Luxemburg, 21 iulie 2016

Certificarea biocarburanților: există deficiențe la nivelul sistemului de recunoaștere și de supraveghere, arată Curtea de Conturi Europeană

Potrivit unui nou raport publicat de Curtea de Conturi Europeană, deficiențele sistemului de certificare a biocarburanților durabili ar putea submina baza obiectivelor stabilite de UE pentru 2020 în materie de utilizare a energiei din surse regenerabile în transporturi.

În temeiul Directivei privind energia din surse regenerabile, statele membre ale UE pot utiliza numai biocarburanți certificați ca durabili pentru atingerea obiectivului fixat pentru 2020 ca cel puțin 10 % din energia folosită în transporturi să fie energie provenită din surse regenerabile. Majoritatea biocarburanților introduși pe piața UE sunt certificați prin intermediul unor sisteme voluntare recunoscute de Comisia Europeană. Curtea a concluzionat însă că aceste sisteme suferă din cauza deficiențelor care afectează procedura de recunoaștere aplicată de Comisie și supravegherea asigurată de aceasta.

„Obiectivele fixate pentru 2020 în ceea ce privește ponderea energiei durabile în sectorul transporturilor sunt importante pentru mediu și pentru toți utilizatorii serviciilor de transport din UE. Monitorizarea atingerii acestor obiective trebuie să se bazeze însă pe date temeinice și pe un sistem de certificare fiabil. Acestea sunt aspectele pe care auditul Curții și-a propus să le examineze”, a declarat doamna Bettina Jakobsen, membra Curții de Conturi Europene responsabilă de acest raport.

Potrivit constatărilor Curții, Comisia nu a solicitat sistemelor voluntare să verifice dacă producția de biocarburanți prezenta riscuri precum cele legate de conflicte privind proprietatea funciară, de munca forțată sau de munca copiilor, de condițiile precare de muncă pentru fermieri și de pericolele pentru sănătate și securitate. Evaluările realizate cu privire la aceste sisteme nu au inclus impactul schimbării indirecte a utilizării terenurilor asupra durabilității biocarburanților (o astfel de schimbare indirectă are loc atunci când, pentru a compensa utilizarea culturilor alimentare pentru producția de biocarburanți, se cultivă suprafețe mai mari pentru producția alimentară). Curtea recunoaște că evaluarea schimbării indirecte a utilizării terenurilor prezintă dificultăți tehnice, dar consideră că, în lipsa acestor informații, relevanța sistemului de certificare este subminată.

De asemenea, potrivit constatărilor Curții, Comisia a recunoscut sisteme care nu dispuneau de proceduri prin care să se garanteze faptul că biocarburanții proveneau într-adevăr din deșeuri sau că materiile prime pentru biocarburanți îndeplineau cerințele de mediu aplicabile. Unele sisteme nu erau suficient de transparente sau

Scopul acestui comunicat de presă este să prezinte mesajele principale ale raportului special adoptat de Curtea de Conturi Europeană. Textul integral al raportului este disponibil la adresa www.eca.europa.eu.

ECA Press

Mark Rogerson – Purtător de cuvânt T: (+352) 4398 47063

Damijan Fišer – Ofițer de presă T: (+352) 4398 45410

12, rue Alcide De Gasperi - L-1615 Luxembourg

E: press@eca.europa.eu @EUAuditorsECA eca.europa.eu

M: (+352) 691 55 30 63

M: (+352) 621 55 22 24

aveau structuri de guvernare alcătuite din numai câțiva membri, ceea ce crește riscul conflictelor de interese și împiedică o comunicare eficientă cu celelalte părți interesate.

Comisia nu supraveghează activitățile sistemelor voluntare și, prin urmare, nu poate fi sigură de faptul că acestea aplică efectiv standardele pe baza cărora au fost certificate sau că ele detectează eventuale încălcări ale normelor.

Statele membre sunt responsabile de fiabilitatea statisticilor lor privind biocarburanții durabili care sunt luați în calcul în vederea obiectivului de 10 % energie din surse regenerabile în sectorul transporturilor. Curtea a constatat însă că este posibil ca aceste statistici să fie supraestimate, întrucât statele membre ar putea include în ele biocarburanți a căror durabilitate nu a fost verificată. De asemenea, existau probleme și în ceea ce privește comparabilitatea datelor.

În **recomandările** sale, Curtea a invitat Comisia să se asigure că sistemele de certificare:

- evaluează în ce măsură producția de biocarburanți prezintă riscuri socioeconomice semnificative și riscuri legate de schimbarea indirectă a utilizării terenurilor;
- verifică faptul că producătorii de materii prime respectă cerințele de mediu pentru agricultură;
- furnizează suficiente dovezi privind proveniența deșeurilor și a reziduurilor utilizate în producția de biocarburanți.

De asemenea, Curtea a recomandat Comisiei:

- să evalueze dacă guvernarea sistemelor de certificare reduce riscul conflictelor de interese și dacă aceste sisteme sunt suficient de transparente;
- să verifice dacă operațiunile sistemelor certificate respectă standardele prezentate la momentul recunoașterii și dacă aceste sisteme instituie mecanisme transparente de prezentare a plângerilor;
- să caute să obțină dovezi de la statele membre cu privire la fiabilitatea statisticilor lor privind biocarburanții și să armonizeze definiția substanțelor considerate deșeuri.

Note către editori

În legislația Uniunii Europene, biocarburanții sunt definiți drept „combustibili lichizi sau gazoși pentru transport, produși din biomasă”, de exemplu din produse, deșeuri sau reziduuri agricole, forestiere sau piscicole biodegradabile sau din deșeuri industriale și municipale biodegradabile.

Directiva privind energia din surse regenerabile stabilește obligația fiecărui stat membru al UE de a se asigura că, până în 2020, ponderea energiei din surse regenerabile utilizată în toate formele de transporturi reprezintă cel puțin 10 % din consumul final de energie din acest sector. În practică, dat fiind nivelul actual al progresului tehnic și posibilitățile de utilizare a unor surse de energie alternative în sectorul transporturilor, obiectivul de 10 % poate fi îndeplinit numai prin utilizarea pe scară largă a biocarburanților.

În comparație cu carburanții fosili, biocarburanții emit mai puține gaze cu efect de seră, în special dioxid de carbon, deoarece cantitatea de carbon emis în timpul arderii nu depășește cantitatea absorbită de plantele-sursă în timpul creșterii (în creșterea lor, plantele absorb dioxid de carbon). Această compensare are însă loc numai dacă nu se generează emisii suplimentare din cauza schimbării utilizării terenurilor. Dacă terenurile își schimbă utilizarea, aceasta înseamnă că se generează emisii suplimentare prin cultivarea unor

suprafețe noi cu culturi alimentare, suprafețe care anterior aveau altă destinație. Concurența cu producția de alimente nu există însă în cazul biocarburanților obținuți din deșeuri, din reziduuri sau din alte tipuri de biomasă de origine nealimentară.

Curtea a vizitat patru state membre care produc și/sau consumă cele mai mari cantități de biocarburanți: Germania, Franța, Polonia și Regatul Unit.

Raportul special nr. 18/2016, intitulat „Sistemul UE de certificare a biocarburanților durabili”, este disponibil în 23 de limbi ale UE.